

INTERVENCIÓ DE MIQUEL ICETA EN L'ACTE SOBRE LA CONSTITUCIÓ EUROPEA CELEBRAT A SANTA COLOMA DE GRAMENET (20.01.05)

Les raons del sí

El passat mes de juny els socialistes pensàvem que estaríem sols fent campanya pel sí, però les coses han anat canviant. Recordeu al principi les reticències d'Aznar. Sols UDC, a part de nosaltres, estava pel sí. CDC estava inicialment pel no; un error que han esmenat amb el nostre ajut amb els acords sobre el reconeixement institucional de la llengua i sobre la presència de les Comunitats Autònomes en les institucions europees. ERC i ICV defensen el no. A ICV amb sectors molt significatius a favor del sí (antics eurocomunistes i sindicalistes de CC.OO.) i amb una certa contradicció externa ja que els verds europeus estan majoritàriament pel sí.

Com a europeistes i com a socialistes volem una gran participació, volem un sí àmpliament majoritari. També perquè sabem que si el resultat fos negatiu o la participació fos baixa, el PP voldria utilitzar-ho per afeblir el govern presidit per José Luis Rodríguez Zapatero. També per això pensem fer un gran esforç. I perquè, sobretot, sols els convençuts podem convèncer.

Estem pel sí per raons històriques de tipus ideològic: què haguessin volgut votar Reventós, Paco Ramos, Josep Rovira, Josep Pallach, Maria Aurèlia Campmany, Felip Lorda, Juli Busquets, Joan Cornudella, Alexandre Cirici, Jordi Llimona o Ernest Lluch? O Willy Brandt i Olof Palme?

Estem pel sí per raons històriques de tipus polític i cultural: sempre havíem volgut estar a Europa. Europa era i és la llibertat, el progrés, la cohesió social. Això volíem perquè no érem Europa, ens ho impedia una llarga dictadura. Ara diem sí perquè som Europa. Volem votar també a favor de la Constitució en nom dels que sempre van voler que arribés el moment de prendre aquesta decisió: la d'esdevenir, finalment, ciutadans d'Europa.

Estem pel sí per raons d'eficàcia i d'interès: Europa ha estat un factor decisiu pel desenvolupament econòmic i social d'Espanya en els darrers vint anys.

Des de 1987 fins el 2003, Espanya ha rebut de la Unió Europea un total de 183.636 milions d'euros, i n'ha aportat 98.367. Hem tingut un ingrés net de 85.269 milions d'euros. Això ha representat la creació de 298.000 llocs de treball cada any. Els Fons socials de la Unió Europea han arribat, entre l'any 2000 i el 2003, a 16 milions de persones (aturats, joves, dones i persones amb dificultats d'inserció sociolaboral). 170.000 joves han estudiat a universitats estrangeres gràcies al programa Erasmus. Quatre de cada deu quilòmetres d'autovies i autopistes s'han finançat amb els fons europeus. Els ajuts directes de la Unió Europea a Espanya representen el 24% de la nostra renda agrària. De tots els ajuts de la Unió Europea a la pesca en el període 2000-2006, el 46%, 1.712 milions d'euros correspon a Espanya. El 1987 la nostra renda era el 68% de la mitjana europea, ara és el 86%. Hem reduït en 18 punts la nostra diferència de renda amb la mitjana europea.

El 90% de la inversió estrangera que rebem prové de països de la Unió Europea. El 74% de les nostres exportacions va a països de la Unió. El 66% de les nostres importacions prové de països de la Unió. El 87% dels turistes provenen dels països de la Unió.

Cal ara donar un pas endavant, votant sí a la Constitució europea per garantir el benestar de tothom en l'economia globalitzada i altament competitiva del segle XXI.

Estem pel sí per raons d'ordre internacional: som moltes les persones que estem contra les guerres, que pensem que un altre món és possible, que cal que la democràcia i els drets humans s'estenguin arreu, que cal promoure la sostenibilitat i el respecte al medi ambient, que cal regular l'economia globalitzada a través d'institucions internacional per preservar el model social europeu i impulsar el desenvolupament dels països del tercer món. Això sols serà possible amb una Europa més forta, amb més capacitat de decisió i més pes en el món. L'Europa que farem possible votant sí el proper 20 de febrer.

Hi ha una percepció generalitzada d'un futur incert. Els nostres pares estaven segurs que nosaltres viuríem millor que ells. Avui molts pares no estan tan segurs que els seus fills visquin millor que ells.

Què hem de fer per intentar garantir un futur millor en el món de la globalització? Està claríssim cal que enfortim Europa com a unitat política, econòmicament potent, socialment cohesionada, i compromesa amb el foment de la democràcia i els drets humans i socials arreu del món.

Com farem front a la temptació unilateral dels Estats Units? Amb una Europa més forta i més unida.

Com farem front a la manca de drets socials en els països del tercer món?

Com competirem amb la potència econòmica i en matèria de recerca dels Estats Units i el Japó? Unint esforços, com hem fet amb l'Airbus.

Com fer front al poder de les grans corporacions transnacionals en una economia globalitzada i pràcticament desregulada?

Estem pel sí per catalanisme. La construcció d'una Europa forta i la participació en ella de Catalunya és la millor tradició del catalanisme. Amb la nova Constitució i els acords sobre la presència del català i de les institucions autonòmiques a la Unió Europea estem avançant en la línia que sempre ha defensat el catalanisme polític.

Estem pel sí pels drets que es reconeixen en la Constitució: sols cal llegir dos articles per comprovar-ho.

ARTICLE I-2

Valors de la Unió

La Unió es fonamenta en els valors de respecte de la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, la igualtat, l'Estat de dret i el respecte dels drets humans, incloent-hi els drets de les persones pertanyents a minories. Aquests valors són comuns als Estats membres en una societat caracteritzada pel pluralisme, la no-discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre dones i homes.

ARTICLE I-3

Objectius de la Unió

1. La Unió té com a finalitat promoure la pau, els seus valors i el benestar dels seus pobles.
2. La Unió oferirà als seus ciutadans un espai de llibertat, seguretat i justícia sense fronteres interiors i un mercat interior en què la competència sigui lliure i no estigui falsejada.

3. La Unió obrarà en pro del desenvolupament sostenible d'Europa basat en un creixement econòmic equilibrat i en l'estabilitat dels preus, en una economia social de mercat altament competitiva, tendent a la plena ocupació i al progrés social, i en un nivell elevat de protecció i millora de la qualitat del medi ambient. Així mateix, promourà el progrés científic i tècnic.

La Unió combatrà l'exclusió social i la discriminació i fomentará la justícia i la protecció socials, la igualtat entre dones i homes, la solidaritat entre les generacions i la protecció dels drets del nen. La Unió fomentará la cohesió econòmica, social i territorial i la solidaritat entre els Estats membres.

La Unió respectará la riquesa de la seva diversitat cultural i lingüística i vetllará per la conservació i el desenvolupament del patrimoni cultural europeu.

4. En les seves relacions amb la resta del món, la Unió refermarà i promourà els seus valors i interessos. Contribuirà a la pau, la seguretat, el desenvolupament sostenible del planeta, la solidaritat i el respecte mutu entre els pobles, el comerç lliure i just, l'eradicació de la pobresa i la protecció dels drets humans, especialment els drets del nen, així com a l'estricta respecte i al desenvolupament del dret internacional, en particular el respecte dels principis de la Carta de les Nacions Unides.

5. La Unió perseguirà els seus objectius pels mitjans apropiats, d'acord amb les competències que se li atribueixen en la Constitució.

Estem pel sí pels drets socials que es reconeixen per primer cop en un Tractat europeu: per això la Constitució europea compta amb el suport dels sindicats europeus.

Desmuntant els arguments del no

Al contrari del que afirmen els defensors del no des de posicions pretesament d'esquerres, el no seria una victòria dels euroescèptics que ens faria retrocedir. D'on treuen que una nova negociació seria millor? Les esquerres som minoritàries actualment (presència a pocs governs, majoria liberal conservadora al Parlament i a la Comissió).

Qui ha votat no al Parlament europeu?

Comunistes, gent de esquerra radical i algun verd, sí, però també Jean Marie Le Pen, la seva filla, i cinc membres més del Front Nacional de França, el representant del partit de Jorg Haider, el representant del partit del reverend unionista protestant nord-irlandès Ian Paisley, els representants del Partit per a la Independència del Regne Unit (que estan contra Europa), Alessandra Mussolini, el representant del MSI - Fiamma tricolore (neofeixista italià), i els representants de l'antic Vlaams Blok, que ha hagut de canviar de nom a causa d'una sentència que el condemnava per actituds racistes a Bèlgica.

Dretes i esquerres estan barrejades en el sí i en el no. Però en el no s'hi troba la ultradreta i tots els enemics de la unitat europea. No es pot dir que si guanya el no es farà una negociació per arribar a una proposta millor que l'actual. La victòria del no serà aprofitada pels adversaris de la construcció europea i els sectors ultraliberals que sols estan interessats en un projecte econòmic sense contingut polític ni social. Si guanya el no, la Unió Europea es regirà pel Tractat de Niça que era amplíssimament criticat per la seva insuficiència, que és encara més greu avui quan la Unió ha passat de 15 a 25 membres.

Diuen que la Constitució presenta un dèficit democràtic, però amaguen que es redueix molt en comparació amb la situació actual i que assenyala maneres de seguir reduint-lo en el futur.

Diuen que la Constitució és neoliberal, però amaguen el reconeixement dels drets socials i el suport dels sindicats.

Diuen que la Constitució és estatalista i no recull el drets dels pobles, però amaguen que la construcció europea la protagonitzen els Estats, que hi ha un avenç significatiu en el respecte a la diversitat, ... i que el Partit Nacionalista Basc votarà sí.

Diuen que la Constitució és antiecològica, però amaguen que té el suport majoritari dels verds europeus, encapçalats pels dos copresidents del seu grup parlamentari: Daniel Cohn-Bendit i Mònica Frassoni.

Diuen que la Constitució és militarista, però amaguen que la Unió Europea no té forces armades pròpies, i després es queixaran de l'hegemonia absoluta d'Estats Units.

Si realment la Constitució europea fos tal com diuen els seus adversaris, cas que tinguessin raó, no s'entén com és que no demanen la sortida immediata d'una organització tan poc democràtica, tan poc progressista, tan estatalista, tan militarista i tan poc ecologista.

En resum, estem pel sí per tres raons ben concretes:

1. Per esdevenir ciutadans d'Europa, amb drets reconeguts com a ciutadans europeus.

2. Per garantir el dinamisme econòmic i la cohesió social, per tenir més força com s'ha demostrat en el cas de l'Airbus.
3. Per tenir més pes internacional, com s'ha demostrat en la catàstrofe del sud-est asiàtic sent la Unió Europea i els estats que la formen els principals donants d'ajut humanitari.